

A PONTEVEDRA.

(Traduccion del francés.)

N-o seu dobre golfo á Naples
Vin cal se pinta indolente

Docemente

N-as ondas d' un mar azul:
Vin o veiral frorixento
Onde durmiña Sorrento
Por entre nubes de tul.

Atravesei o deserto
Por areal dilatado

Requeimado

Debaixo toldos durmin:
E d' o Atlas mui fragoso
Por relanzo pedregoso
Ó cume inmenso subin.

En vao seus ricos tesouros
A Africa abrasadora,

E encantadora

A Italia á min me amostrou;
Que eu seguia indiferente,
Mais n-o seu xardin «detente»
Me dixo Helene, e barou.

Ademiro esa campiña
Que o Lérez baixo o mosteiro
perguiceiro

Párez que a deixa á pesar:
Copa d' auga que retrata
Frorestas n-a faz de prata
Que as pombas van á bicar.

Esa ria serpentando
Entre veirales que afagan
E que apagan
A ronca voz d' o oucean,
Que d' a escuma mimosiño
Prateado ribetiño
Fai n-a area e lambe o chan.

Eses xa desertos muros
De góticos menumentos
D' os conventos,
E arcadas dobres de ver:
Pazos que teñen escudos,
C' os héroes testigos mudos
Que ese pobo debeu ter.

Esas murallas sombrías
Co' as edras, manto labrado
Regalado
Pol-o tempo que pasou:
A alameda onde as tuas fillas
Fân bulir tral-as mantillas
Ollos que o Sultán soñou.

Pro ántes que os teus outeiros,
Que a ria, montes e prados
Tan prezados,
Tua xente é de mais valor;
Pois si puxo ahí Deus con maña,

A xoya millor de España,
Honra ela á patria d' o honor.

¡Ai! n-esa alegre ribeira
Que me fixo mais amada,
Cubizada

A feiteira amistá,
Quixera determe ainda
Por vivir n-a ilusion linda
Que entre alas d' ouro me dá.

A Deus, Pontevedra hermosa!
D' os praceres que ahí encerra
Mar e terra
Quixera eu sempre gozar....!
Mais ¿qué mortal n-este mundo,
Si goza un soño xocundo,
Deixa n-el de despertar!

JUAN MANUEL PINTOS.

A FONTE D' O PICO SAGRO.

Fontiña d' humilde traza,
En que o pastoriño *ullan*,
Saltando pol-a carpaza,
A beber chega n-o bran,
E ó lado teu se solaza;

R. 6.889

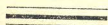
GRAMATICA
GALLEGA

POR

DON JUAN A. SACO ARCE,

PRESBITERO,

CATEDRÁTICO EN EL INSTITUTO DE SEGUNDA ENSEÑANZA DE ORENSE.

LUGO.
IMPRESA DE SOTO FREIRE.
Calle de San Pedro, núm. 31.
1868.